

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

31 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2019, declarat de către inculpatul

Pîntescu Nicolae Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat mun. xxxxx str. xxxxx ap. xxx

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 03.09.2015 – până la 23.03.2018

instanța de apel:

de la 31.01.2019 – până la 19.03.2019

instanța de recurs ordinar:

de la 20.06.2019 – până la 31.07.2019

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 23 martie 2018, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, Pîntescu Nicolae Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul administrării banilor pe un termen de 3 ani.

În baza art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, a fost adăugat parțial la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, partea neexecutată a pedepsei numită prin sentința Judecătorei Chișinău sediul central din 13.02.2017, stabilindu-i lui Pîntescu Nicolae pedeapsă definitivă de 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul administrării banilor pe un termen de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată a fost admisă integral și s-a încasat de la Pîntescu Nicolae, în beneficiul lui Beschier Maxim suma de 8.000 lei, cu titlu de prejudiciu material.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Pîntescu Nicolae, la data de 25.07.2015, în jurul orei 09.00, aflându-se la terasa localului „Andys Pizza” cu sediul amplasat pe bd. Ștefan cel Mare, 202 mun. Chișinău, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul de a se folosi temporar, a însușit de la Beschier Maxim laptopul de model ”HP Pavilion G7”, la prețul de 8.000

lei, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Pe baza stării de fapt expusă mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Pîntescu Nicolae, a fost calificată *de drept*, în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal – escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea unei daune materiale considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel, la data de 14 ianuarie 2019, de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, invocând că instanța de judecată incorect i-a individualizat pedeapsa aplicată, fără a-și motiva soluția de numire a celei mai aspre categorie de pedeapsă, sub formă de închisoare, fără a ține cont că a recunoscut vina, a recuperat paguba pricinuită și a solicitat judecarea cauzei în procedură simplificată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2019, a fost admis apelul declarat, cu casarea sentinței, în partea penală și a încheierii protocolare din 02 martie 2016 privitor la examinarea cauzei conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, fiind pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pîntescu Nicolae a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, numindu-i pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 an 6 luni.

Lui Pîntescu Nicolae, pentru concurs de infracțiuni, conform prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumularea parțială a pedepsei numite prin prezenta decizie și a pedepsei numite prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul central din 13 februarie 2017, i-a fost stabilit definitiv pedeapsă cu închisoare pe un termen de 8 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități ce țin de administrarea bunurilor altor persoane pe un termen de 2 ani. În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel analizând totalitatea de probe acumulate la cauza penală și apreciindu-le cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, ținând cont și de norma art. 190 Cod penal a constatat că, Pîntescu Nicolae, la data de 25.07.2015, în jurul orei 09.00, aflându-se la terasa localului „Andys Pizza” cu sediul amplasat pe bd. Ștefan cel Mare 202, mun. Chișinău, realizându-și intenția dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, sub pretextul de a se folosi temporar, a însușit de la Beschier Maxim laptopul de model ”HP Pavilion G7”, la prețul de 8.000 lei, încheierea acestui act juridic fiind determinată de comportament dolosiv și viclean al lui Pîntescu Nicolae, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Astfel, instanța de apel a statuat că, prin acțiunile sale intenționate, Pîntescu Nicolae a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii actului juridic anulabil, încheierea căruia a fost determinată de comportament dolosiv și viclean, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță, la pronunțarea sentinței, corect a apreciat probele, a ținut cont de prevederile art. 101 Cod de procedură penală, ajungând în mod corect la concluzia că, inculpatul Pîntescu Nicolae a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal (în redacția Legii nr. 985-XV din 18.04.2002), însă având în vedere modificările operate prin Legea nr. 179/26.07.2018, pentru modificarea unor acte legislative, publicată în Monitorul Oficial al R. Moldova, 309-320/498, 17.08.2018, la articolul 190 Cod penal, s-a conchis în cele din urmă ca faptele inculpatului să fie corect calificate, conform prevederilor art. 190 alin. (1) Cod penal.

Cu toate că, inculpatul a recunoscut vina pe deplin, instanța de apel a notat că vina acestuia în fapta incriminată lui se confirmă și prin declarațiile părții vătămate Beschier Maxim și martorul Ciubara Tudor, audiat în cadrul urmăririi penale.

Totodată, instanța de apel a menționat că, potrivit materialelor cauzei, inculpatul Pîntescu Nicolae, în cadrul examinării cauzei în prima instanță a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (f.d. 73), cauza fiind examinată în instanța de fond în procedură simplificată, conform art. 364¹ Cod de procedură penală. Însă, prin Legea nr. 179/26.07.2018, pentru modificarea unor acte legislative, publicată în Monitorul Oficial al R. Moldova, 309-320/498 din 17.08.2018, la articolul 190 Cod penal, în dispoziția alineatului (1), textul "înșelăciune sau abuz de încredere" s-a substituit cu textul "*inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile*"; în dispoziția alineatului (2), litera c) s-a exclus.

Prin urmare, prin prisma art. 10 Cod penal, instanța de apel a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Pîntescu Nicolae, urmează a fi recalificate de la art. 190 alin. (2) lit. c) la art. 190 alin. (1) Codul penal.

În așa fel, instanța de apel a considerat că, prin modificările legislative ale art. 190 Cod penal, citate supra, legislatorul nu a dezincriminat escrocheria, nu a schimbat conceptul escrocheriei sau conținutul ei, însă, ținând cont de recomandările CEDO și ale altor documente naționale, regionale și internaționale, cât și de Hotărârile Curții Constituționale a R. Moldova privitor la previzibilitatea normei penale, a înlocuit sintagmele prea generale, cum erau înșelăciunea sau abuzul de încredere, cu fapte prejudiciabile, metode și mijloace de comitere a escrocheriei mai concrete, mai clare.

Reieșind din conținutul art. 190 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a menționat faptul că, o condiție pentru reținerea infracțiunii de escrocherie o reprezintă acțiunea făptuitorului de amăgire a unei persoane, astfel încât aceasta să dobândească o reprezentare denaturată, falsă, asupra unei anumite situații, cu prilejul încheierii sau executării unui contract. În șpetă, Pîntescu Nicolae l-a amăgit, l-a dus în eroare: sub pretextul de a se folosi temporar, a însușit de la Beschier Maxim laptopul de model "HP Pavilion G7", cauzându-i astfel părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă de 8.000 lei.

În opinia, instanței de apel inculpatul a recurs la utilizarea unor metode dolosive, apte a induce și a menține în eroare persoana vătămată la încheierea și executarea acordului sus-indicat.

La numirea felului și măsurii de pedeapsă inculpatului Pîntescu Nicolae, instanța de apel a ținut cont de circumstanțele reale și personale, cum ar fi caracterul și gradul de pericol social și prejudiciabil al infracțiunii, demonstrând că pedeapsa penală cu închisoarea, aplicată anterior, nu și-a atins scopul, prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, fiind incidentă speței, circumstanța agravantă – comiterea infracțiunii de către o persoană care a mai săvârșit infracțiuni.

De către instanța de apel a fost considerat ca fiind incorectă aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal de către prima instanță privitor la cumularea pedepselor numite prin sentințele adoptate în privința inculpatului Pîntescu Nicolae, deoarece în cazul dat pedeapsa definitivă urma să fie stabilită prin prisma art. 84 alin. (4) Cod penal din motiv că inculpatul anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriai Chișinău sediul central din 13 februarie 2017, în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu aplicarea art. 85 Cod penal, i s-a adăugat parțial sentința Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 16.11.2015, definitiv stabilindu-i 7 ani închisoare, respectiv până la pronunțarea acestei sentințe, la 25.07.2015, a comis infracțiunea prin care se condamnă prin sentința atacată.

Din motivele expuse, instanța de apel a considerat necesar de a interveni în sentința adoptată de prima instanță, în sensul casării acesteia și adoptarea unei noi hotărâri, pentru a corecta erorile de drept.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, la data de 29 mai 2019, care solicită casarea acesteia în partea pedepsei, cu stabilirea unei pedepse mai blânde, ținând cont de faptul că a recunoscut vina și a solicitat judecarea cauzei în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

În motivarea recursului ordinar invocă:

- la data de 04.07.2016 a anunțat Judecătoria Chișinău sediul Buiucani că se află în arest preventiv, solicitând judecarea prezentei cauze;

- cu partea vătămată s-a împăcat, careva pretenții sau obiecții aceasta nu are, deoarece i-a restituit paguba materială și morală;

- pentru infracțiunea comisă, consideră că îi poate fi aplicată și amendă, pe care o poate achita;

- urmează a fi luat în considerație faptul că, a fost ținut în arest preventiv în Penitenciarul nr. 13 aproximativ un 1 an, fără a-i fi adusă la cunoștință sentința și a fi escortat în ședință de judecată.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat și a solicitat de a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece pedeapsa stabilită de instanța de apel este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante prevăzute la art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prescise în art. 78, 85 Cod penal.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul reține că, inculpatul nu contestă starea de fapt stabilită de instanța de apel și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând doar faptul că în privința lui este posibil de a-i fi aplicată o altă categorie de pedeapsă sub formă de amendă pe care o poate achita, semnalând astfel temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului penal, temeiul pentru recurs semnalat de către recurent și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea. Instanța de apel a motivat și întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și modului de executare a acesteia, stabilite conform sancțiunii articolului imputat făptuitorului.

Reieșind din materialele cauzei, Colegiul penal reține că, în prezenta speță inculpatul Pîntescu Nicolae a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni de escrocherie, prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 6 luni.

De asemenea, instanța de apel a ținut cont și de prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, dat fiind faptul că inculpatul Pîntescu Nicolae a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul central din 13 februarie 2017 la pedeapsă definitivă de 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de administrarea bunurilor altei persoane pe un termen de 2 ani (f.d. 122-125), această pedeapsă fiindu-i cumulată parțial cu pedeapsa stabilită prin decizia instanței de apel în prezenta cauză, fixându-i pedeapsă definitivă de 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de administrarea bunurilor altei persoane pe un termen de 2 ani.

Contrar argumentelor invocate de recurent în susținerea poziției sale de aplicare la caz a unei sancțiuni sub formă de amendă, Colegiul penal analizând hotărârea judecătorească atacată sub aspectul menționat, în raport cu circumstanțele cauzei în

prezenta speță consideră că, soluția instanței de apel în latura stabilirii pedepsei și modului de executare a acesteia este întemeiată. La adoptarea acesteia s-a ținut cont în deplină măsură de dispoziția alin. (1) art. 75 Cod penal, care prevede că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

În continuarea concluziilor sale, instanța de recurs menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care sunt obligate să se conducă instanțele de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Instanțelor de judecată, legea penală le acordă o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării pedepsei penale, luând în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Cu referire la caz, termenul pedepsei a fost stabilit luând în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, precum și personalitatea infractorului, ținându-se cont de gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii. Deasemenea s-a ținut cont de faptul că, inculpatul anterior a comis infracțiuni similare pentru care a fost condamnat. Astfel, instanța de apel a ajuns la o concluzie întemeiată, de a-l condamna pe Pîntescu Nicolae, pentru faptele comise, la o pedeapsă mai aspră, prevăzută de sancțiunea normei penale imputate inculpatului.

Ținând cont, de prevederile legale enunțate mai sus și împrejurările stabilite la caz, Colegiul penal consideră că în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica stabilirea pedepsei inculpatului sub formă de amendă, deoarece personalitatea lui Pîntescu Nicolae nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de indulgență. Nu poate fi neglijată revendicarea anexată la materialele cauzei, potrivit căreia, se atestă faptul că anterior inculpatul a mai săvârșit infracțiuni și anume: prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 noiembrie 2015, Pîntescu Nicolae a fost condamnat pentru comiterea a două infracțiuni prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal și a unei infracțiuni prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiind condamnat cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, la pedeapsă definitivă de 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de administrarea bunurilor altei persoane pe un termen de 2 ani, iar conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani (f.d. 59-65); prin sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 11 noiembrie 2016, a fost încetat procesul

penal privind învinuirea lui Pîntescu Nicoale de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) și c) Cod penal, în lăgătură cu faptul că părțile s-au împăcat (f.d. 134-135); prin sentința Judecătorei Chișinău sediul central din 13 februarie 2017 Pîntescu Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, la 6 ani închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 7 ani închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de administrarea bunurilor altei persoane pe un termen de 2 ani (f.d. 122-125). Astfel, se atestă în prezenta speță că inculpatul este deja condamnat pe un termen de 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, hotărâre ce este definitivă și executorie (f.d. 126-133), respectiv se atestă faptul că comiterea infracțiunilor, îndeosebi a celor de sustragere și dobândire ilicită a bunurilor altor persoane, inclusiv prin escrocherie, pentru inculpatul Pîntescu Nicolae, a devenit o deprindere, iar aplicarea pedepselor neprivative de libertate nu-și produc efectul, pentru ca acesta să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale.

Astfel, în opinia instanței de recurs, cumulul de împrejurări constatate la caz, a permis întemeiat instanței de apel de a renunța la stabilirea unei pedepse nonprivative de liberate, deoarece anterior, inculpatul a fost condamnat la astfel de pedepse, fiindu-i acordată șansa pentru corectare, reeducare și reintegrare în societate. Ultimul însă, concluzii de rigoare nu și-a făcut și nu a stat pe calea corijării.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel justificat a stabilit inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din care considerente, instanța de recurs v-a respinge ca neîntemeiate alegațiile recurentului privind posibilitatea aplicării pentru fapta săvârșită a unei pedepse sub formă de amendă.

Ce ține de argumentul inculpatului, precum că s-a împăcat cu partea vătămată, care nu are careva pretenții sau obiecții, pe motiv că i-a restituit paguba materială și morală, Colegiul îl consideră nefondat, deoarece la materialele cauzei nu se atestă careva tranzacții de împăcare sau alte acte ce ar confirma lipsa pretențiilor materiale și morale din partea părții vătămate. Mai mult ca atât, partea vătămată Beschier Maxim, fiind audiat în ședința de judecată în cadrul instanței de apel a declarat că, nu i-a fost restituit prejudiciul, solicitând în cele din urmă să-i fie restituite bunurile sustrate (f.d. 188).

Cu referire la criticile inculpatului din recurs, prin care menționează că nu s-a luat în considerație că a fost deținut în Penitenciarul nr. 13 aproximativ 1 an, fără a-i fi adusă la cunoștință sentința și a fi escortat în ședință de judecată, instanța de recurs le apreciază ca nefondate. La aceste critici, Colegiul penal notează că, de fapt inculpatul a fost deținut în stare de arest preventiv de la 04.07.2016 până la 18.10.2017, în alt dosar penal, ce nu are tangență cu prezenta cauză, unde a fost condamnat definitiv la 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Totodată, în perioada judecării prezentei cauze, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată în prima instanță,

inculpatul a refuzat de a fi escortat în ședințele de judecată la data de 18.09.2017, 27.09.2017, 20.12.2017, 20.03.2018 invocând că nu va fi prezent avocatul său și alte motive personale. Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel, la data de 19.03.2019 inculpatul, la fel, a refuzat de a fi escortat, invocând motive personale, respectiv nu este imputabilă instanțelor de fond neescortarea lui Pîntescu Nicolae, în ședințele de judecată în perioada de referință.

Având în vedere cele menționate, Colegiului penal consideră că, instanța de apel i-a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, ținând cont de toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează că, pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauza dată nu este incidentă eroarea de drept semnalată și prevăzută în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, respectiv nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, deoarece pedeapsa a fost stabilită inculpatului în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat de inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2019, de către inculpatul **Pîntescu Nicolae Xxxxx**, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 29 august 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda